SLOVENSKA MATICA
V Ljubljani

V Celju, dne 30. maja 1911. Leto VI Št. 24.

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: **„Narodni List" v Celju.** — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta štev. 8.

„Narodni List" stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — **Posamezna številka stane 10 vin.**

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List" v Celju.

Carmen miserabile

ali

obupnožalosten pogovor med Koroščem in Benkovičem v hotelu pri ‚Belem volu' v Celju.

(Korošec hodi po sobi in si puli lase; Benkovič sedi za mizo, pije čaj in si suče brkice.)

Korošec (žalostno):

Mandatum perditum,
Opus perditum
Denarium perditum,
Regimen perditum,
Gloria perdita,
Per Deum, omnia perdita!

Benkovič: Kaj pa momljaš, Ali ti je slabo? Pij kamilčen čaj. To prežene vetrove. Če ti ne odleže, daj se klistirati od Srnca. To je zelo spreten doktor.

Korošec (jezno). Molči, ko nič ne razumeš. Vsak prvošolec ve, da pomeni to: izgubljen je mandat, izgubljen je trud, izgubljen je denar, izgubljeno je generalstvo, izgubljena je slava. Oh moj Bog, vse je izgubljeno! Kaj poreče k temu polomu gospod vojskinih trum na Kranjskem? Tako lepo smo imeli seštete že vse poslance, ki bi se urno obračali na levo in desno po naši komandi. Kaj bo parlament brez mene! Na prijetne vožnje po ljubkem praterju še misliti ne smem. In vsega tega je kriv ta vražji h u m u l u s l u p u l u s.

Benkovič. Kakšna pošast pa je zopet to?

Korošec. Slabo si študiral botaniko. Ni čudo, da si samo doktor simplex; jaz pa sem doktor peterih visokih šol. Humulus lupulus se pravi po slovenski h m e l j. In ravno radi tega neumnega hmelja bom izgubil svoj mandat. Da bi vsaj ena hmeljevka bila moja last!

Benkovič. Kaj pa je? Ali ni vse gladko šlo na volilnih manevrih? Zdi se mi, da ti že preseda to večno romanje od fare do fare v spremstvu žandarjev. Tudi jaz sem že hripav.

Korošec. Ker sva sama, kakor se pravi in camera caritatis, govoriva brez ovinkov, brez zavijanja, odkritosrčno. Savinčani vpijejo, da se jim vsiljujem za kandidata in da nič ne razumem o hmeljarstvu. Ti veš, da sicer vse utajim in vse zavijem, kar mi ni prav; ali tebi moram odkrito priznati, da imam toliko pojma o hmeljarstvu kakor moji vsled agitacije razšvedrani štifletni.

Benkovič. Ljuba dušica, saj jaz o kmetijstvu ravno toliko vem. Kmeta poznam samo po njegovem mošnjičku. Vendar sem pa kandidat na kmetih...

Korošec. Najbrž boš tudi sfrčal kakor jaz.

Benkovič. Je že mogoče. Pa se zanašam, da so volilci v Posavju še dovolj zarukani. Ali dovoli mi, dragi socius malorum (propadli tovariš), majhno pripombo. Ne zameri mi, da ti z oči v oči povem resnico. Ako se ti hlače tresejo, da bi sfrčal, si sam kriv. Čemu vtikaš svoj nosek v tujo hišo brez dovoljenja? Volilcev nisi vprašal, ali te marajo ali ne. Postavil si se mogočno kar sam za kandidata. Ljudje hočejo voliti po svoji volji; ti se pa Savinčanom vsiljuješ. In kako smešna baharija je tvoj volilni oklic! Vse se ti smeje in roga: kakšna velika žival je ta Korošec, ki vse ve, samo vremena menda ne zna delati in cene hmelju! Bratec, letal si preveč visoko; padel si na nos v mlako; zdaj se zgrabi za kečko in se potegni sam ven.

Korošec. Govóri dostojno. No, ali so morda tebi kmetje prinesli mandat na krožniku? Le tiho bodimo; vsi se vsiljujemo. Vsak bi rad kaj več b i j a (bil).

Benkovič. Ne morem tega tajiti; res je, da se ljudem vsiljujemo in da hočemo vse strahovati; ali jaz ne nastopam ošabno in arogantno; jaz sem ljubezniv in sladek, kakor da bi mi volilci plačevali mastne račune. Te dni mi je n. pr. nekdo poslal rekomandiran pasji bič iz Brežic; shranil sem ga mirno. Kolikokrat mi je že kdo rekel, da sem denuncijant, intrigant, lump itd. Ko bi hotel vselej tožiti, kar trle bi se pravde. Kaj hočeš? Prva in najimenitnejša poslančeva dolžnost je, da skrbi za blaginjo svojih volilcev. Ti si pa Ocvirku zavoljo nedolžnega »fuja« naredil 30 kron škode, še predno imaš mandat. To je hudo razburilo ljudi, ker si tako maščevalen duhovnik; vrh tega pa še domačin nisi. Veš kaj pravijo: »Savinčanom Savinčan.«

Korošec (pogleda Benkoviča grozno kakor peklenski sodnik). Kaj fantaziraš? Si nemara ti domačin? Kranjec si. Veš, kaj pravijo Štajerci? »Kranjca se varuj.«

Benkovič. To je razžaljenje našega velmožnega obergenerala Šusteršiča. Ti pač ne moreš zatajiti svoje strastne vladoželjnosti. To je drug vzrok, da te ne marajo.

Korošec. Ali se ti blede? Sam pometi pred svojim pragom. Toda kaj si bova očitala svoje grehe. Krivda je naša, če propademo. Ali kdo bi si mislil, da bo preobrat tako nagel, tako nenaden? Niti sanjalo se mi ne bi, da bi nam to potrpežljivo, pohlevno in tiho ljudstvo obrnilo kedaj hrbet. Mislil sem, da bo na večne čase požiralo nekrščanske naše psovke.

Benkovič. Kesaš se? Prideš do spoznanja? Zdaj itak nimamo v svojem registru več novih izvirnih psovk. Vse smo izpljuvali na svoje lastne brate. Begali smo jih in strašili s prokletstvom, če ne bodo volili tebe in mene. Maščevali smo se, kjer smo le mogli; škodovali jim, kjer se je le dalo. Bili smo pravi krvniki svojim rojakom, mesto, da bi složno delali za srečo uboge domovine. Narod je stokal in klel pod to divjo gonjo, ki smo jo neprestano netili in podpihovali, da bi mogli komandirati. Končno se je pa začelo ljudem v glavi daniti. Slabo stoji, slabo. Napeli smo preveč strune. Počile bodo, dragi Tonček. Kaj pa nameravaš, če morebiti propadeš?

Korošec. Na faro grem. Da bi le skoro umrl kak dobrorejen župnik. Potem bom skušal še doseči doktorat hmeljarstva, da mi Savinčani ne bodo imeli kaj očitati. Zdaj pa grem k Sv. Jožefu. Ondi je procesija. Pobožno ljudstvo nafarbam vpričo cerkve, da bode liberalna zalega podavila vse duhovnike in podrla vse cerkve, če ne bom jaz izvoljen. Z Bogom!«

Benkovič. Srečo dobro, Tonček! — Slabo bo svoj god obhajal 13. junija ta obrekljivi gobček. Siromak je ves potrt, da izgubi komando, saj mu za drugo ni. Vera je bojda v nevarnosti? Hahaha! Kaka puhlica! Kako slepilo! Roblek ima gotovo toliko vere, kakor midva s častivrednim Koroščem, vsaj pokazal jo je z dejanjem, ko je štel tisočake za novo cerkev. Tako globoko še midva nisva segla v žep. In vendar se zmirom naglaša: vera se mora dejanski kazati. Ko bi Roblek opustil poslanstvo in bi volil Korošca, postal bi čez noč najboljši kristjan in žalski župnik bi ga ne zasramoval surovo še živega z mrtvaško molitvijo: Requiescat in pace. Brrr! Tako jaz Benkovič mislim, ali povedati tega ne smem na glas, drugače mi odpadejo vsi klijenti in jaz postanem še večja ničla, kakor sem že. Grem torej rajši v pisarno cekinov kovat — mandat je itak pri vragu.

Volilni boj.

Od vlade podpirani klerikalci. Klerikalci so vedno silno hudi, če jih spomnimo na to, da so dobili l. 1907. v skriti obliki od vlade denar za volitve. In vendar je to resnica, naj tajijo kolikor hočejo. Saj se podpora vlade klerikalnim kandidatom tudi letos preočividno kaže. Žandarji, komisarji, naklonjenost vladnih časopisov, — to vse je vendar tako očividno, da tudi danes mirno lahko rečemo: **klerikalni kandidatje uživajo vsepovsod zaščito naših vladnih organov.**

Plačilo duhovnikom. Zdaj se vidi, da so duhovniki le sovražniki ljudstva, ker delajo z vso silo proti ljudskim koristim. Zato pa bomo po volitvah razširili knjižico »Cerkvene pristojbine« in duhovnikom le toliko plačevali, kar jim gre po postavi. Bodo že postali krotkejši.

Celje-Vransko.

Franc Roblek,

posestnik v Žalcu.

Kandidat Fr. Roblek na binkoštno nedeljo zaradi velikega praznika ne bo imel shodov.

Na binkoštni pondeljek 5. junija ima kandidat Fr. Roblek zjutraj po maši shod na T e h a r j i h pri g. Joštu.

Roblekov shod v Dramljah.

(Konec.)

Predsednik shoda g. župan Mastnak je oddal besedo g. Piklu iz Žalca, ki je v bodrilnih besedah pozval zbrano ljudstvo, naj mirno sledi izvajanjem kandidata Robleka, ki je kakor povsod tudi tukaj pripravljen dajati na vprašanja volilcem pojasnila in odgovore. Med vpitjem nekaterih klerikalcev, posebno tudi Blaženka Jeseneka, da nočejo župana za predsednika, temveč, da zahtevajo, da je predsednik shoda Jesenkov Blažek, je spregovoril g. kandidat. Začetkoma se je moral malo truditi, ker so klerikalci skušali govornika s vpitjem motiti, ko se je pa postavilo najhujše razgrajače pred vrata, je govornik lahko mirno razlagal poslušalcem svoj program. Za kandidatom so govorili še Jože Podgoršek po dom. Cestni Jože iz Šentjurja, Jože Drofenig iz Šentjurja, Anton Mahen iz Trnovelj in gosp. nadučitelj Košutnik iz Dramelj. Vsi so prav toplo priporočali kandidaturo Robleka, povdarjajoč vsak iz svojega stališča njegove zasluge za kmečki stan. Poskusil je sicer tudi Ogrizek nekaj kvasiti, ker je pa zašel takoj na pot laži, se mu je dopovedalo, da ga nismo voljni poslušati. Kaplanče se je pa na vse načine trudil, oprati svojo čast, ker mu je gospod Roblek par dnij preje zabrusil v obraz, da je l a g a l. Prečital je v to svrho neko pismo, katerega mu je baje poslal dr. Korošec, ki je bilo pa tako zmedeno, da ga kaplan sam ni razumel. Da bi se odtegnil primernemu odgovoru g. kandidata je kar v sredi stavka obtičal, skočil skozi okno in zbežal kakor zbeži zajček. Tako je končal shod v Dramljah kljub najhujšim naporom nasprotnikov, ga razbiti in pognati kandidata Robleka in njegove spremljavalce v sramotni beg, za nas in našega kandidata zelo zadovoljivo. Vsi zavedni Drameljčani pa smo v nedeljo spoznali, kdo je tisti, ki dela med nami nemir. Zato smo se zakleli, da oddamo dne 13. junija t. l. svoje glasove Robleku ter tako obračunamo z dr. Koroščem, potem pa še obračunamo z drugimi doma, med njimi tudi z Jesenkovim Blažekom.

Javni shod kandidata Robleka v Št. Jurju ob Taboru je bil zopet sijajen dokaz, kako ljudstvo spoštuje in ljubi svojega kmečkega kandidata Robleka. Na cesti med Ojstrškovasjo in Šentjurjem je bil postavljen mogočen slavolok, na katerem je bilo čitati z žalske strani: **Živijo Roblek! Pozdravljen Roblek, prijatelj in zaščitnik kmeta!** Z šentjurske strani pa: **Na svidenje! Zaupanje naše naj Te spremlja!** Ta ginljivi dokaz udanosti in spoštovanja najsijajnejše pobija vse laži, ki jih trosi nasprotno časopisje o neomadeževani osebi g. Robleka. Javni shod se je vršil ob navzočnosti do 300 ljudi ob 7. zjutraj na dvorišču g. Plavšaka. Shod je otvoril g. Apat in je tudi shodu predsedoval. Govorili so gg. kandidat Fr. Roblek, Pikl, dr. Kalan in Apat. Kandidatura g. Fr. Robleka je bila med velikanskim navdušenjem soglasno sprejeta in tudi nasprotniki, katerih je bilo nekaj navzočih, niso našli niti ene besede nasprotovanja in niti ne poguma, da bi bili zagovarjali lopovsko pisavo klerikalnega časopisja. In to je za g. Robleka tudi zadoščenje. Naš Šentjur bo pa tudi pri volitvi dne 13. junija zopet pokazal, da stoji po svoji večini v Roblekovem taboru.

Roblekov tabor na Polzeli. Kakor septembra 1868. l. v Žalcu, tako se je zbiralo zavedno in napredno slovensko ljudstvo zadnjo nedeljo 28. t. m. na Polzeli. Pravi pravcati tabor volilcev je nastal iz javnega volilnega shoda, ki je bil po časnikih, lepakih in ustno razglašen. Ni bilo bajonetov, ni došel komisar, sam naš priljubljeni kandidat g. Roblek je prišel med nas, da tudi nam pove, kaj je storil, kaj dosegel, in kaj je nameraval in hotel doseči — a so mu združeni klerikalni — protikmečki poslanci preprečili. — Pred Cimpermanovo gostilno se je takoj po večernicah nabrala stoteroglava množica, ki je nestrpno pričakovala svojega ljubljenca in dobil sem utis, kot da mati pričakuje iz tujine se vračajočega sina. Vse je zrlo doli po cesti in ko je zaplaval po zraku prah, klicalo je sto ust: Roblek gre — in gromoviti živijoklici so mu doneli nasproti. — Napotili smo se po tem viharnem pozdravu v prvo nadstropje, a bila je velika dvorana premajhna, morali smo na prosto kajti ljudstva se je sešlo nad 500 glav in našteli smo nad 400 samih volilcev od doma in drugod. — Shodu je predsedoval ugleden posestnik g. Fr. Kolšek. Prvi je govoril g. kandidat Rob-

lek, burno pozdravljen, ter obrazložil zbranim obkratkem najvažnejše točke, ki jih bo reševal prihodnji drž. zbor, kjer ne smejo biti kimavci in omahljivci, pač pa trdni in trezni kmečki zastopniki, ki bodo znali spretno odvračati vse nevarnosti in vso škodo, ki lahko zadene kmeta ob teh novih sklepih. S številkami je vse dokazal in ljudem sleherno **laž** Koroščevega letaka v vsej nagoti javno pokazal, — da so se zgražali in tako lažnjivo blatenje strogo obsojali — s prav primernimi medklici. Bilo je navdušenja, ko je g. Roblek dejal, **da se ni zapisal nobeni stranki, pač pa je bil in bo poslanec vseh onih, ki so ga volili in sicer volili prostovoljno iz udanosti, zaupanja in ljubezni, ne pa prignani s silo in z grožnjami na volišče, kakor se godi pri nasprotnikih.** Ponosna Sav. dolina mi je dala kandidaturo — ponosna Sav. dolina združena s celjsko okolico me bo izvolila in s ponosom jo bom zastopal kot poslanec — (Vihar odobravanja.) — Drugi je govoril g. Pikl iz Žalca. Njegov govor je spremljalo ves čas in neprenehoma gromovito ploskanje in navdušeni živijo klici. Jasno in kot bi raz klopčiča vil je govoril in vsem je prišlo do živega, da so dali z odmevajočim klicanjem duška svojemu navdušenju. — Še gosp. Sporn in Jošt sta navduševala volilce, na kar je bil **ta veliki volilni tabor** zaključen. Trinajstega dne v juniju pa stopijo naši svobodni kmetje na volišče, da se udeleže boja, ki ga je izzval Korošec, a ne s tistimi kanoni, pištolami in bajoneti, za katere je glasoval »fest fant« in vsi klerikalni škodljivci kmeta, pač pa z glasovnicami v roki in Korošec bo — tepen —! — Mirni so večeri pri nas navadno, a ta večer je še pozno v noč odmevalo raz hribov navdušeno petje in klicanje: živijo Roblek! — List se obrača za solncem, mi zavedni kmetje pa za svobodo in boljšo bodočnostjo!

SAVINSKI KMETJE!

Včerajšnji »Slov. Gosp.« in »Straža« Vas zopet imenujeta **»pobesnelo in posurovelo druhal, ki divja po savinski dolini«; »surove ljudi«, »surovine« itd. itd.**

Kmetje, zapomnite si to za 13. junij!

Odprto pismo

kaplanu dr. Koroščcu, kandidatu laži-kmečke zveze itd.

Na Vaših letakih in v Vašem listu »Slov. Gospodar« se je trdilo, da je Roblek 29. nov. 1907 glasoval za uvoz srbske živine. Dokazali smo Vam, da je to prosta l a ž, ker 29. nov. 1907. sploh nobene seje državnega zbora bilo ni. Da, Roblek je celo javno izjavil, da dá vse svoje premoženje tistemu, ki mu dokaže, da je glasoval kedaj za uvoz tuje živine.

Spoznali ste na to, da ste lagali, zato zdaj vpijete, da je Roblek dne 28. nov. (in ne 29.) glasoval za Schrammlov in Rennerjev predlog, ki sta zahtevala odprtje mej.

Dr. Korošec, ali Vas ni sram? **L a ž je, da je Roblek glasoval za Rennerjev predlog, ki je zahteval uvoz srbske živine.** To Vašo laž Vam zapisniki državnega zbora dokazujejo.

L a ž je, da je Roblek glasoval za Schrammlov predlog, ki je zahteval 1.) uvoz zmrznjenega prekmorskega mesa in 2.) cena živila in krmila.

Roblek je glasoval za **nujno obravnavanje** tega predloga in sicer iz ozirov na koristi svojih volilce, ki so silno trpeli vsled draginje živil in krmil. In le z ozirom na d r u g i del Schrammlovega predloga je Roblek glasoval za njega nujno obravnavanje. Glede prvega dela predloga (uvoz prekmorskega mesa) je pa imel Roblek za slučaj obravnavanja predloga že pripravljen spreminjevalni predlog. Do obravnavanja predloga pa sploh ni prišlo, ker je bila nujnost predloga odklonjena.

Kako se smešite, dr. Korošec! V skrajnem obupu se sedaj lovite za tako neumne laži, in na podlagi teh l a ž i kličete Robleku, naj odstopi.

G. dr. Korošec, grdo, nečastno je tako postopanje za k a t o l i š k e g a duhovnika.

Mi Vam pravimo: ako ste dotične stavke na Vaših letakih in v »Sl. Gosp.« pisali Vi, Vas imenujemo javno **g r d e g a l a ž n i v c a;** isto Vas imenujemo, ako se je vse to pisalo z Vašo vednostjo.

Tako, dr. Korošec, imate sedaj priliko, da pred sodnijo dokažete resničnost svojih letakov in svojega lista.

Kaplan Pučnik v Celju je v nedeljo čital škofov volilni pastirski list in ga seveda spremljal s svojimi, njegovemu umstvenemu razvoju lastnimi opazkami o brezverskih liberalcih itd. Ker so vsled tega kmetje trumoma zapuščali cerkev, jim je v strahu, da bi ostal morda nazadnje sam s samimi nevolilci in ženskami, zaklical, naj le ostanejo. Pa vkljub temu so kmetje šli, ker hočejo v cerkvi čuti božjo besedo, ne pa volilno hujskarijo! Ali vidite, kam pelje Vaše hujskanje?

Po Novi cerkvi so trosili nekateri nepremišljeni ljudje lažnive govorice o naših možeh. Ko jim je vsled tega grozila tožba, so dali častno izjavo. Tako ne bodo svojim »idejam« pripomogli do zmage, če bodo lagali in obrekovali.

V o l i l c i! Ne dajte glasovnic klerikalnim agitatorjem v roke. Zaklenite jih, 13. junija jih vzamite s seboj na volišče in zapišite nanje: F r a n c R o b l e k, p o s e s t n i k v Ž a l c u.

O Roblekovem shodu v Dramljah pisarijo klerikalne čenče, da je bil blamaža za Robleka. Ljube duše, takih blamaž še več — in Korošec se ne sme več sploh prikazati med nas. Dejstvo je, da se je shod vkljub razsajanju klerikalcev od začetka vzdržal in se končal mirno, dostojno in sijajno za Robleka. Opozarjamo na naše poročilo, da je skozinskoz točno, le ime kaplana se glasi Rasberger in ne Zajc. G. Ogrizek, Vi pa le pišite o blamažah, kolikor vam drago. Največja blamaža bo za Vas — 13. junij!

Župnik Ogrizek v Dramljah še vedno nadaljuje s svojo zlobno in lažnivo trditvo, da je »Narodni Dnevnik« imenoval v nekem članku 30. nov. krščanstvo »strup«, češ da tam stoji: »Terseglav me je prepričal, da je krščanstvo res strup.« Mislili smo prej, da je Ogrizek samo zloben. Sedaj pa vidimo, da je tudi **neumen kot noč.** Vsak količkaj misleči človek bo namreč pri čitanju dotičnega članka sprevidel, da je dotični in da so nadaljni stavki le i r o n i j a na Terseglavovo krščanstvo, ki je na shodih oznanjal naravnost razbojništvo proti političnim nasprotnikom po geslu: »Nasprotniku naravnost v srce.« G. Ogrizek, če se že po časopisih smešite, vsaj v zasebnih pismih tega ne delajte!!!

S hinavskim pogledom proti nebu razlaga Korošec na shodih ženskam svojo nesrečo, kako njegovi grehi visijo po Savinski dolini po vseh »telegrafenštangah«, češ glejte kako krivično me ti liberalci preganjajo. Da, da, Korošec, Vaši grehi so res našteti na teh letakih, a še daleč ne vsi. Kar je pa glavno: **resnica je vse, kar tam stoji o Vas.** Vi pa na svojih letakih o Robleku grdo **lažete.** To je razloček med Roblekovimi in vašimi letaki.

Korošec, orožniki in vladni komisar — to so danes tri nerazdružljive zvezde v Savinski dolini. V Grižah, Št. Petru, Petrovčah, Št. Jurju ob Taboru, Braslovčah, Gomilskem itd., itd., povsod so zvesti Koroščevi spremljevalci: orožniki in komisar. **In kdo bo plačeval te orožnike, ki jih brez potrebe vlači Korošec po Savinski dolini?** Morda on? Kje še? **Te večje stroške,** ki bodo znašali tisočake, boš plačevalo ti, kmečko in delavsko ljudstvo, **bote plačevali vi, volilci, ki vas Korošec ravno s temi orožniki odganja od svojih shodov?** In tak človek, ki vam v svoji zlobnosti dela večje stroške, se vam še pri vsem tem vsiljuje za vašega poslanca? **Ako bi imel srce za Vas, bi Vam ne delal s tako satansko zlobnostjo teh stroškov!**

Občinske volitve v Novi cerkvi pri Celju, ki so se vršile v soboto 27. t. m., so sijajen poraz politike kaplana Zakošeka. Še v četrtek je pisal ta v »Slov. Gosp.« samozavestno, da bo njegova stranka zmagala, v soboto pa tak — poraz. Izmed 18 odbornikov je rešil komaj štiri. Novocerkovčani so odločno pokazali, da se ne dajo komandirati, in to bodo — gospodine kaplan — pokazali zopet dne 13. junija. Takrat bodo po ogromni večini oddali svoje glasove svojemu kmečkemu kandidatu Francu Robleku. Živeli zavedni Novocerkovčani!

Polzela. »Roblekov shod na Polzeli dne 28. maja se je klaverno obnesel«, tako piše včerajšnji »Slov. Gosp.«. Polzelanci, boli se vas res ne more imeti za norce!

Žalec. Znani dopisun piše v »Straži« in v »Sl. Gospodarju« iz Št. Petra v Sav. dolini: »Med rjovečimi Žalčani smo zapazili tudi tistega živalskega možička, ki je opravljal v žalski farni cerkvi svojo večjo potrebo. Lepa družba.« — Tako, zdaj ste se izdali, farovški gospodje. Torej vi poznate grdeza zločinca, ki je oskrunil našo farno cerkev, pa ga prikrivate, mesto da bi ga izročili kazenski postavi, dočim se Žalčani na vso moč trudijo ga najti in razkrinkati. Sedaj je jasno, da je ta svinja eden Vaših pristašev in je najbrž še od Vas najet za storjeni zločin, da bi se Žalčani blatili. Brezvestni ljudje! Dr. Jančič! Takega brezmejnega žaljenja Vam ne odpustimo nikdar. — Žalčani.

Lažnjivce imenuje »Slov. Gosp.« nas, ker je nemška »Tagespost« v Gradcu poročala, da je dne 25. t. m. dr. Korošec moral v Dramljah bežati. »Gospodar« pravi, da smo to poročilo poslali nemškim listom mi — liberalci. I seveda! Mi imamo največ časa trositi Koroščevo slavo po nemških listih. — Kako se smešite! Za lažnjivce pa se primite za nosove vi, gospodje pri »Gospodarju« in »Straži«, ki o Roblekovem shodu v Dramljah naravnost **satansko lažnjivo** poročate. Gospodje, ali mislite res, da je ljudstvo tako neumno in ne bo znalo presoditi resnice? Le l a ž i t e tako naprej — nam je to le v korist!

Klerikalci izzivajo pretepe. Iz Št. Petra se nam poroča: Ko so se vračali v nedeljo popoldne nekateri udeleženci Roblekovega shoda iz Polzele skozi Št. Peter proti domu, pričakovali so jih pred hišami šentpeterski čuki, od dr. Korošca nahujskane žene in dekleta, jih **psovali in kamnali.** — Prišlo bi bilo kmalu do spopada, da niso bili naši fantje toliko trezni in pametni, da so ohranili hladnokrvnost. Mislimo, da presega že vse meje dostojnosti, če se žene zaganjajo v fante, in se hočejo ž njimi tepsti, kot surovi in neolikani pretepači. Tudi zvečer so pričakovali »olikani« in »vrli« čuki v Št. Petru naše ljudi, ki so se vračali iz Gomilskega in drugod, ob cesti s koli in jih napadali! Žalostne razmere! In potem piše »Straža« in »Gospodar« o surovosti in podivjanosti naših ljudi! To je vaše satansko delo, dr. Korošec in dr. Jančič! Tako učite vi katoliški duhovni naše ljudstvo krščanske ljubezni do bližnjega, tako oznanjate vi mir, ki bi naj vladal med našim narodom. Fej! Nato bo odgovarjalo naše ljudstvo dne 13. junija, ko bo poreklo: **Proč z ljudmi, ki sejejo in netijo med nami sovraštvo, mesto da bi bili oznanjevalci miru in ljubezni!**

V Št. Jurju ob j. ž. je imel 28. t. m. kandidat Roblek zelo dobro obiskan in dobro uspel shod. Shod je bil napovedan na 3. uro popoldne v prostorih g. Adama Kincla. Pa že ob 2. uri so začeli prihajati naši kmetje ter so napolnili vse prostore Adam Kinclove gostilne, tako da je ob tretji uri, ko se je imel shod pričeti, skoraj primanjkovalo prostora. Ob 3. uri je pričivkalo tudi nekaj mlečnozobih čukov na shodišče. Ker pa ni nobeden izmed njih imel volilne pravice, se jih je poučilo, da taki fantički ne spadajo na shod, ampak domov h kravam na pašo. Zagnali so za to sicer na cesti pred Kinclom nekaj krika, ki se je posebno žalostno razlegal, ko so se čukom pridružile tudi naše Marijine device, katerim je moral dr. Korošec kaj posebno prijetnega obljubiti, da gredo s tako vnemo za njega v boj. Tej nezreli mladini je načeloval Andrejčev nadčuk iz Lokarij, ž njim v eni vrsti pa so korakale Cmokove in Zolarjeve punce iz Goleca, o katerih se baje opravičeno trdi, da so vseh devic najboljše device. Ker pa vendar ni prijetno poslušati hripavih glasov takih tulečih otročajev, so naši reditelji pograbili nekatere pri ušesih ter jim tako zabičali, da se morajo kar hitro zgubiti domov, ker bi jih sicer morda kdo s kako mokro cunjo postrašil. To je tudi naše čuke, ki znajo baje zelo dobro skakati prek živih mej, kakor tudi naše device tako prestrašilo in spametovalo, da so kar najhitreje pobrali šila in kopita ter odromali vsak na svojo stran. Med tem smo v notranjih prostorih pod predsedstvom Jožeta Podgoršeka p. d. Cestnega Jožeka iz Vrbja krasno zborovali. Gotovo nad 300 samih zavednih kmetov-volilcev je pazljivo poslušalo izvajanja kandidata Robleka, ki je burno pozdravljen v poljudnih, vsem dobro razumljivih besedah obrazložil svoj program. Zavrnil je tudi nesramne laži in obrekovanja nasprotnikov-klerikalcev, ki v skrajnem obupu, ker vidijo, da bodo s svojim generalom Koroščem gotovo propadli, iznajdejo najgrše laži, da bi mu mogli škodovati. Njegove roke in njegovo pošteno ime, to vse pa je tako čisto, da jih umazani izbruhi klerikalne obupnosti ne morejo omadeževati. Kandidat je napravil s svojim govorom na vse poslušalce za nasprotnike naravnost uničujoč utis in ploskanja in »živijo«-klicev ni bilo konca. Za kandidatom je govoril Blaž Urlep, posestnik v Lokarjah, ki je zbranim kmetom posebno zabičeval, da morajo biti vsaj toliko zavedni, da ne bodejo izročili zastopstva kmečkih koristij nekmetu dr. Koroščcu, ampak Robleku, ki je dober gospodar, vrli, pošten in tudi pravi slovenski kmet, ki mora davke ravnotako plačevati kakor vsak drug kmet in ki je ravnotako navezan na to, kar mu gospodarstvo da, kakor vsak drug posestnik. Jože Drofenig iz Št. Jurja se je spominjal dosedanjih zaslug Robleka kot poslanca za naš okraj ter je pri tem posebno pohvalno omenil, da je Roblekova zasluga, da je dobila mlekarna v Šentjurju, ki je prinesla kmetom že toliko dobička, državno podporo, in sicer ravnotista mlekarna, po kateri je dr. Korošec na svojem shodu tako nesramno udrihal, ker nima pojma o pomenu mlekarne, pa tudi ne pozna njenega denarnega stanja. Oglasil se je še k besedi pravnik Mastnak iz Slivnice, ki nam je v zelo dobro zadeti primeri o »raztrganih hlačah« povedal, zakaj celjsko-vranski okraj ne sme voliti dr. Korošca. Blaž Urleb se je mimogrede še spomnil nekdanjega Roblekovega agitatorja Jesenkovega Blaženka ter obžaloval, da ima takega človeka za nečaka. Drofenik pa je opozoril kmete na to, da so pravzaprav klerikalci bili tisti, ki so nasprotovali odprtju sejmov, da so se pa sedaj, ko so začeli loviti glasove, spomnili, da bi jim moglo to škodovati, ter so začeli zopet sami prosjačiti za odprtje sejmov. Ker si pa človek vedno želi po resnem delu tudi kako razvedrilo, zato smo si privoščili plahega čuka p. d. Knafeljčeka. To človeče je prišlo na shod, ne da bi imelo volilno pravico, ker je še res moker za ušesom. Dala pa se mu je celo beseda in še le, ko ni vedel, niti tega povedati, česar Roblek ni storil, kar bi bil gotovo rad izblebetal, še manj pa se je mogel odzvati pozivu, da pove, kaj je dr. Korošec dosedaj za svoje volilce dosegel, se je Antonu Mahne iz Trnovelj malo pomudil ob njegovi osebi ter ubogemu fantičku tako napolnil ušesa, da ga bo pomnil celo življenje. Ko je bil tudi ta šaljivi prizor končan, je predsednik zahvalil g. kandidata za njegova izvajanja ter pozval vse navzoče, da izkažejo svoje zaupanje g. Robleku s tem, da ga 13. junija vsi enoglasno volijo.

Iz Savinske doline. Navdušenje za našega Robleka vsepovsod vedno večje! Mnogobrojno obiskani shodi podžigajo ljudstvo, da že komaj čaka dneva volitve! Roblekove vrste se množe, Roblekov tabor se polni, povsod najslovesnejše razpoloženje, nestrpnost v slehernem borilcu in dan boja — 13. junij — bo dan zmage, Roblekov dan! Živel Roblek!

Iz volilnega polja. Klerikalce je spreletela groza, strah jih je, Korošec omahuje, ženske tarnajo in jokajo, čuki in sove skovikajo, vse črne ptice prestrašene beže v najtemnejše gozde, klerikalne volilce prijema plahost, cela Koroščeva vojska je v neredu vedno bolj in bolj — čimbolj se bliža za kmečke sleparje — sodni dan — to je 13. junij 1911.

Gomilsko. V nedeljo je imel pri nas dr. Korošec »shod«. Običajno število žensk in fantov-čukov, in malenkostno število volilcev. Zunaj pa je bilo lepo število naših vrlih korenjakov-volilcev, katerih kakor običajno niso pustili na shod. Bili so **razun enega** sami domačini, in začudeno se mora človek vprašati: kako se je mogel vladni komisar dr. Ratej tako daleč spozabiti, da je zasmehljivo pripomnil nekaj o »prompnosti« Žalčanov. G. komisar si naj le obdrži svojo modrost za-se, mi njegove sposobnosti za — avanziranje že dovolj dobro poznamo. Korošec mu bo preskrbel gotovo — zlati zaslužni križec — samo kakšno bo tisto zlato?!?

Savinski kmetje! »Tujce« Vas imenuje »Slov. Gosp.«. V zadnji številki je priobčil vabilo na shod K. Z. v Braslovče. Tam pravi: **»Ker hočemo mirno zborovanje, zato »tujci« — nasprotniki nimajo pristopa.«** — Daleč smo prišli. Vsiljivi **tujec** dr. Korošec imenuje savinske kmete **tujce v Savinski dolini.** Savinski kmetje bodo vedeli, kaj imajo 13. junija storiti.

Pogovor dveh žensk v Dramljah. A. Veš, zakaj je še Blaž Jesenek postal izdajalec kmečkega stanu? **B.** Saj vem, on je večkrat rekel: ako h klerikalcem pristopim, bom kandidat. **A.** Ja pa še nekaj; njegov tast Grega mu je rekel: Ako hočeš še kaj za menoj dobiti, pojdi na Ogrizekovo stran! — (Mhm! Op. uredništva.)

Dramlje. Našemu organistu povemo, da je on naš sluga, kajti mi ga vsi plačujemo; naj miruje ter naj pusti kravjo kupčijo, ob kateri priliki agitira, da si je že ene podplate raztrgal.

Dramlje. Vodje klerikalne stranke v Dramljan so zbobnali, da sem od narodne stranke odstopil in h klerikalni pristopil. Javno izjavim, da h klerikalcem nisem mislil pristopiti in tudi ne bom, ker vodje drameljskih klerikalcev niso možje, ampak babe in podivjane spake, ki vsako malenkost na veliki zvon obesijo. **Miha Zdolšek,** kmečki sin v Svetelki.

Korošec se boji! Savinski kmetje so temu ošabnežu neusmiljeno stopili na prste. Mesto, da bo on pokleknil zavednim Savinčanom na prsi, pognan ga bodo oni nazaj v Maribor. V silnem strahu je naprosil samega škofa Napotnika pomoči, a niti nalašč za volitve izdani »Pastirski list« mu ne bo pomagal. Korošec 13. junija strašno pogori!

Brzojavka iz Maribora. Novi komet, ki zbuja veliko pozornosti, še več pa zabave in smeha, že omahuje. Mariborski »šternkuki« so v silnem strahu, da ta komet še pred svojim dnevom ne trešči kam v nepovratnost. Zasledili so na njem neko posebno lastnost, namreč, da imajo bajoneti nanj silen upliv. Ti ga lahko obdrže še do 13. junija nad Savinsko dolino — ta dan bo pa strčal raz obzorja in oni srečni ljudje, ki prežive **še šest let,** ga bodo **zopet videli.** Zvezdogled R.

Zahvala. Povodom izleta učencev orlovaške šole na stari grad Sovnek je blagovolil visokorodni gospod baron pl. Cnobloch dovoliti obisk tega gradu in v svoji prijaznosti preskrbel šolski mladini dovolj kruha in pijače, za katero velikodušnost se najprisrčnejše zahvaljuje šolsko vodstvo Orlavas. M. Zdolšek, šol. voditelj.

Davke malim kmetom bo odpravil — kdo? I no, dr. Korošec S tem zdaj havzira po Savinski dolini. Ali ljube duše, s tem je že pred štirimi leti **havziral tudi** po rogaškem, šmarskem in kozjanskem okraju, to je že takrat obljubljal. Štiri leta je bil na Dunaju, pa mislite, da je stavil tak predlog? Kje še? Saj potem bi se ministrom zameril. Obljubljal je takrat tudi, da bo že prvo leto predlagal, da bodo kmetje smeli vsak na svojem gruntu »jagati«. Pa mislite, da je to res storil? Niti mislil ni na to? Obljubljal je takrat tudi, da bo izposloval, da bodo kmetje galičo zastonj dobivali. In kaj je storil? Še zinil ni za to. Obljubljal je, da bodo kmetje smeli tudi nad 56 litrov žganja davka prosto doma žgati. In kaj je storil? Tudi nič, še mislil ni na to na Dunaju — poleg lepih Židinj. Obljubljal je, da ne bo glasoval zoper koristi naše živinoreje in vinoreje, to je, da bo glasoval z o p e r ogrsko pogodbo. Ko je pa prišel na Dunaj, je glasoval z a pogodbo. Glejte, tako so o b l j u b e dr. Korošca, in takšna so dejanja. In sedaj torej po Savinski dolini obljublja, da bo malim kmetom davke odpravil. To je ravno taka farbarija, kakor je bila pred 4 leti v njegovem prejšnjem volilnem okraju. In zato smo tudi trdno prepričani, da kmetje na dr. Koroščevo farbarijo nič ne bodo dali. Korošec lahko s takimi obljubami plahta nevedne Marijine device in čuke, **zavednih kmetov pa ne bo nikdar!**

Dr. Korošec je že fuč. To tudi sedaj že sam vidi in zato je tako jezen. Da bi si pa svojo jezo ohladil, pošilja orožništvo in komisarje nad ljudstvo in tira ljudi za malenkostne reči pred sodnijo. Financar Povalej je bil bolj pameten. Dosti jih je moral slišati in dostikrat bežati, pa pred volitvami ni tožaril. Korošec pa to dela in kot duhovnik ne pozna Kristovega nauka, da se mora tudi sovražnikom odpuščati in za nje moliti. Korošec jih pa vleče pred sodnijo. To si zapomnite ljudje in če bi Korošec ne bil nič drugega slabega storil, je že to dokaz dovolj, kako je bahav, nestrpen in sovražnik ljudstva, med tem ko je Roblek ponižen in potrpežljiv. Z Bogom dr. Fuč!

Iz Polzele. Mirno nam teko tukaj navadno dnevi. Brez razburjenja hiti vsakdanje življenje mimo nas in tudi nedelje so le malokaj bolj živahne. Kako pa je bilo zadnjo nedeljo? Že ves dan se je opažalo živahnejše gibanje kot sicer, a popoldne in proti večeru pa vam je bilo krog mesarjeve gostilne črno kot da roje orjaške čebele. To neprisiljeno navdušenje, ki se je pojavljalo vsepovsod, kamor si pogledal, to veselje, ki se je zrcalilo vsem z obraza, je podžgalo marsikaterega mlačneža, marsikaterega neodločneža, da se je postavil trdno na Roblekovo stran. Zadnjič v Braslovčah, sedaj pa na Polzeli in zjutraj tudi v Št. Jurju ob Taboru tako krasno uspeli, mnogobrojno obiskani shodi polni navdušenja in neomahljive volje, to kaže na dobro, našemu savinskemu kmetu pa v čast in korist. Kakor smo se pa zbirali krog svojega kandidata na shodih v celih tropah, tako bomo stopali 13. junija vsi složno na volišče ter pripomogli Robleku domačinu do sijajne zmage.

Iz Braslovč. To nedeljo, ko je savinski kmet na Polzeli gromovito manifestiral za Robleka, ravno to nedeljo zjutraj je prišel k nam Korošec seveda zopet z orožniki in komisarjem. Po zjutranji maši je imel r e s k l a v e r n s h o d, zopet le ženske, pobe in pobce, volilcev pa, ki jih šteje braslovška občina dosti nad 300, l e b o r e m a l o in še vse to brez navdušenja. Ja, g. Korošec, ponujovci in vsiljivci nimajo takega uspeha kot kmetski stanovski brat Roblek — ne, ne, pa če so še tako fest fanti. — Na shodu je bilo pa tudi nekaj naprednjakov, ki smo jih poslali — nepoznane — poslušat — a so se smejali, ko so se vračali od shoda, ker je cela komedija postala res že smešna. Tisti bolj hudi Roblekovci smo pa sedeli v g r e š n i sobi in pili hladno pivo in mislili na T r s t!

Letuš. Možje! V zadnji številki Vas »Straža« napredne kmete, ki ste se udeležili shoda dne 21. maja v Zanierjevi gostilni, imenuje **šnopsarje,** jedno najuglednejših gostiln pa šnopsapoteko. Dični osebi svetujemo, naj se v bodoče ne drzne več takih neumnosti dopisovati, sicer se ji stopi na rep, da zacvili. Laže se, da kar smrdi, da je bil shod jalov, toda nasprotno, vkljub majhni okolici bil je shod lepo obiskan od samih neodvisnih naprednih letuških mož in veleposestnikov, kojih število je bilo 80, reci: **osemdeset** samih volilcev. In videli boste dne 13. junija, kako število se nas bo nabralo na volišču v Braslovčah z glasovnicami v rokah, na kojih bo zapisano. **Franjo Roblek, posestnik v Žalcu.** Letuški napredni možje.

Iz Št. Pavla pri Preboldu. V zadnji št. »Slovenskega Gospodarja« piše nek zagrizen pristaš general-Koroščeve vojske ter se predrzne omeniti, da se naj gospod Roblek sramuje svojih volilcev in agitatorjev v Št. Pavlu. — — Gosp. Korošec, kaj pa Vi porečete Vašim tukajšnjim čukom, ki se tako imenitno obnašajo? — No, saj za drugo jih tako ne morete porabiti, kakor da jih imate tu pa tam za telesno stražo, saj pa načelnik teh čukov že baje toliko zna, da se bo pri priložnosti, ko bode dežal general Korošec tukaj svoj shod, namesto na noge na glavo postavljal. Pa še več takih »kunštštiklov« bode pokazal.

Iz Št. Pavla pri Preboldu. Tukajšnji gospodje general- Koroščeve stranke kar glave skup tišijo in tuhtajo, kaj bo storiti, ko bode 13. junija general Korošec izginil kot »komet« na horicontu. Veste kaj, gospodje, tako kakor bode Koroščev komet izginil, tako bode tudi Vaša prevzetnost po vodi splavala.

Iz Št. Pavla pri Preboldu. Gospod župnik, svarimo Vas prijazno, da se v naši občini nikar ne podajajte preveč na politično polje, in ne družite se preveč z »akademično« izobraženimi »značajnimi« ljudmi. Bi bilo veliko bolje za Vas, da bi se nam faranom uljudnejši in postrežljivejši skazali, posebno glede Vaših poklicnih dolžnosti.

Iz Galicije. Kakor je stara navada, da so o Križevem procesije, tako so bile tudi letos pri nas. Pa kaj si mislite, naš kaplan Zajc je v svoji globoki zamišljenosti v državno volitev v cerkvi na prižnici rekel, da od liberalcev ne bomo kruha izprosili, in da ga njim — liberalcem — tudi Bog ne bo dal. Svetujemo mu, da pusti »liberalce« pri miru in rajši kaj druga pridiguje, kajti Zajc se prišteva med plahe živali, in se ga lahko v beg zapodi. Bomo videli, kaj bo z njegovo bernjo, ali bo šel k liberalcem po kruh ali ne. Radovedni smo. Vprašamo ga, kdo je začel prvi politično gonjo. Ali ne duhovniki? Kolikor je še duhovnikov starega sistema, so vsi pravi namestniki Kristusovi, ali žali Bog, da jih nemila smrt prehitro pobira. Janez, le počasi, sicer te še lahko večkrat pokrtačimo. Farani.

Brežice - Sevnica - Laško.

Dr. Vekoslav Kukovec,

deželni poslanec, Celje.

Shodi dr. Kukovca se vrše v nedeljo 4. t. m. ob 8. zjutraj v Z a b u k o v j u, ob 11. dop. na P l a n i n i, ob 3. pop. v D o b o v i, ob 6. zvečer v K a p e l a h.

Volilno gibanje v sevniškem okraju. Preteklo nedeljo dne 28. maja se je sevniški okraj mogočno oglasil ter se izrekel proti dr. Benkoviču in **za dr. V. Kukovca.** — Zjutraj ob 8. uri je bil v R a j h e n b u r g u velikanski volilni shod, katerega se je udeležilo n a d **500 ljudi.** Volilci so izvajanja kandidata dr. Kukovca, ki je govoril nad poldrugo uro, zasledovali z največjim zanimanjem ter se je sklenilo po končanem shodu pod predsedstvom Antona Kuneja, župana iz Stolovnika, in po predlogu Benjamina Kuneja, da se Rajhenburg in okolica izrečeta za kandidaturo dr. Kukovca. — Proti predlogu je glasovalo 7 oseb, med temi kaplan Tratnik, ki se je trudil zaman motiti shod. — Ob 11. dopoldne je bil potem shod na V i d m u, katerega so se udeležili najodličnejši kmetje iz Vidma in okolice. Tudi tu je bila kandidatura dr. Kukovca z velikim navdušenjem sprejeta. Izvajanja dr. Kukovca so prepričala celo nekatere bivše strastne klerikalce, ter so tudi ti glasovali za dr. Kukovca. — Tudi na B l a n c i je priredil dr. Kukovec popoldne pod milim nebom velik shod pri Likarju, kjer je govoril kandidat sam, nadalje dr. Janko Sernec iz Celja, nadučitelja Potočnik in Mohorko; shodu je predsedoval zopet župan Anton Kunej iz Stolovnika. Kaplana Tratnik in Gaberc sta si mrzlično prizadevala zgnati skupaj nekaj žensk, otrok in pijancev, da bi se vsaj ta shod ne obnesel dobro, toda zaman. Tudi Blanca se je po pretežni večini izrekla, da voli 13. junija naprednega kandidata dr. Kukovca in se je shod izvršil prav lepo in mirno. — Župnik Cerjak, znani agitator iz Rajhenburga, je že zlomil palico nad dr. Benkovičem ter se je izrazil napram neki gospe v nemškem jeziku: »Gospa, od hiše do hiše bodemo sicer morali agitirati, pa bodemo še propadli.« Klerikalni kandidat dr. Jankovič sam se je izjavil, da je nad dr. Benkovičem že popolnoma obupal. Čez binkoštne praznike želi še brežiški okraj celo vrsto shodov, na katerih bode govoril kandidat dr. Vekoslav Kukovec. V brežiškem okraju mu je že danes zagotovljena zmaga.

Iz Trbovelj. Čitali smo v »Nar. Listu«, da je dr. Benkovič nekemu možu iz Mozirja računal za neko brzojavko 14 K. T e še ni nič. V Trbovljah je pa računal 51 K nekemu [illegible] njemu domačinu, Benkovičevemu top[illegible]cu, ki se poteguje za gostilniško k[illegible]e Benkoviča prosil za pomoč. M[illegible]divji na tega zastopnika ljudstva, se koncesije dobil in je moral plačati za to koncesijo, ki mu je dr. Benkovič ni pridobil, 51 kron. Ta poslanec bo pa že pomagal ljudstvu — toda na kak način, ker pomagati se da na dva načina, v dobrem in v slabem smislu in slednjega se bo držal dr. Benkovič, kakor se kaže. Proč ž njim!

Trbovlje. Zadnja »Straža« hoče nekam ponižavalno govoriti o večernem sestanku pri Goropevšku ob priliki veličastnega javnega shoda, ki ga je priredil deželni poslanec dr. Kukovec. Zborovalci niso kislih obrazov prihajali na sestanek, pač pa so se naši maloštevilni in brezvplivni nasprotniki kislo držali ob pogledu tolikega števila udeležencev. Nobeden izmed navzočih mož bi ne tožil radi žaljenja časti, kakor trdi »Straža«, ako bi mu kdo rekel »liberalec«, temveč vsakega bi bilo sram sedeti z gospodom Miklavžem et comp. pri eni mizi. V dokaz temu moramo konštatirati, da smo videli v naši sredi več mož, ki so bili preje, t. j. pred prihodom kaplana Miklavža v Trbovlje vneti klerikalci, a ta je spreobrnil te može s svojo zabavljaško politiko tako daleč, da ne da na njegovo besedo nihče niti vinarja več. Zastonj vpije dopisnik v »Straži in kliče svoje ljudi na dan. To bi si moral revež vendar že od zadnjih občinskih volitev zapomniti, da v Trbovljah ni tál za klerikalno slepomišenje in farbarijo. Naši možje imajo svoje glave in svojo pamet v njih, in se ne dado vplivati in vbijati mnenja drugih v svoje glave, posebno od takih ne, ki je še sam potreben, da bi ga kdo drugi malo podučil, kako se mora obnašati med takimi ljudmi, kakor so to vsega spoštovanja vredni trbovski »purgarji« — kakor jih zaničljivo imenuje na duhu ubogi dopisnik »Straže«. **Torej dne 13. junija vsi »purgarji« — kmetje in delavci na dan, na volišče in dajte zasluženo brco vašim zaničevalcem! Volite vsi brez izjeme sposobnega in nesebičnega kandidata gospoda dr. Vekoslava Kukovca, dež. poslanca v Celju; ta vas bode navdušeno in krepko zastopal v državnem zboru. Živijo dr. Kukovec! —**

»Slov. Gosp.« piše, da ima baje dr. Kukovec »pripravljen cel hrib tožb iz svojih shodov proti klerikalnim kmetom«. Ne glede na to, da je to smešna, otročja laž, pribijemo le, da to piše tisti »Slov. Gosp.«, katerega glavni urednik je dr. Korošec, tisti dr. Korošec, ki je vrlega kmeta Ocvirka zaradi klicanja »pfuj Korošec« tožil in dal obsoditi pri sodniji. Brez nadaljnih pripomb!

Bizeljsko. Ker župnik Raktelj — zdi se nam — tudi hoče začeti goniti klerikalno politično lajno, ga tem potom danes prvi- in zadnjikrat opozorimo, da ne smemo zvedeti o njem niti trohice več glede agitacije, sicer bode slovenski svet strmel, kaki ljudje hočejo včasi veljati za »liberalne« duhovnike. Naj se spominja Kalobja, Dola, Jurkloštra, naj se spominja svojih žrtev M. K. itd. Gospod Rudolf, ne igrajte se, in ne predrznite se poskušati na Bizeljskem s kranjskim klerikalstvom, sicer poči .Mi radi prizanašamo in molčimo, pa do gotovih mej!

Benkovičeve obljube. Kako otročje nepremišljen je dr. Benkovič v svojih obljubah, naj kažejo sledeči slučaji: Ko je pred tednom hodil po rajhenburški okolici, je obljubil nekemu svojemu priganjaču, ki je bil tudi po toči poškodovan, da bode mu izposloval par tisoč kron podpore — več kot je posestvo dotičnega vredno. — Pred 4 leti pa je na nekem shodu v rajhenburškem okolišu obljubil, da bo izposloval za čerenški breg vodovod. Na izpolnitev vseh njegovih obljub seveda kmetje še danes čakajo. Dr. Benkovič **obljublja** nemogoče stvari, kar je pa doseči mogoče, tistega pa ne napravi. eBdak vsakdo, ki bi tega človeka volil.

29. junija velika sokolska slavnost v Rajhenburgu!

Slov. Gradec - Marenberk - Šoštanj - Gornjigrad, Kaplja-Gradišče.

Ivan Verdnik,

župan, Otiški vrh.

Volilno gibanje v marnberškem okraju tudi **lepo napreduje.** Minolo nedeljo je kandidat Verdnik mirno in uspešno zboroval v Ribnici na Pohorju, pri Sv. Antonu in v Št. Primožu nad Muto.

V Ribnici na Poh. je bil shod pri g. Otačniku zjutraj po maši. Udeležilo se ga je nad 100 volilcev, govorili so kandidat Verdnik, dr. Gorišek in drugi.

Pri Sv. Antonu na Poh. se je vršil shod ob pol 11. uri; udeležilo se ga je tudi nad 100 volilcev. Na obeh shodih se je z velikim navdušenjem pozdravila kandidatura Ivana Verdnika.

V Št. Primožu nad Muto se je vršil shod popoldne ob navzočnosti kakih 50 volilcev. Nekaj Erbenjevih delavcev z Mute je prišlo delat nemir. Tudi tu se je Verdnikova kandidatura odobrila.

Kmečki kandidat Ivan Verdnik ima za seboj 15 dobro uspelih shodov, na katerih se je povsod soglasno odobrila njegova kandidatura. **Kmetje, sedaj zadnje dni pa na delo, da spravite na volišče vse, kar misli s svojo glavo, in da dne 13. t. m. strmoglavite svojega sovražnika in zaničevalca dr. Verstovška.**

Volilci slovenjgraškega volilnega okraja! S »pijano bando«, »preteračami« vas psuje ošabni Verstovšek, ker ste mu predbacivali, kaj je vendar storil za svoj volilni okraj. Kako ga je veselilo, ko smo ga videli pijanega! Kmetje, zapomnite si to! Nas ne vlečejo več razni frazerski govori o »lepem Pohorju«, ne lepa Verstovškova postava in njegova oguljena suknja, ampak dejanja hočemo videti. Ker pa Verstovšek tekom svojega deželnozborskega poslančevanja ničesar ni dosegel, celo ošabno preziral prošnje posameznih občin, mu hočemo dne 13. junija krepko odgovoriti s tem, da vsi, ki samostojno mislimo in se ne damo komandirati, kot en mož volimo svojega domačina, priljubljenega **g. Ivana Verdnika p. d. Podržana.**

Vsem volilcem Verdnikovega volilnega okraja. Prihajajo dan za dnevom iz najrazličnejših krajev poročila, da prodira srečna Verdnikova kandidatura tudi v najklerikalnejših okrajih. Verstovšek niti med svojimi lastnimi pristaši ni mogel mirno zborovati, dočim so Verdnikovi shodi naravnost manifestacija napredne misli. Proč torej z rezervo, ranostjo in mlačnostjo, proč z obupnostjo, ki se je polastila nekaterih naših volilcev vsled zadnje državnozborske volitve! Glavni vzrok takratnega propada je bila sigurnost zmage, radi tega se ravno v naprednih okrajih ni dovolj storilo. Sedaj pa je že celi marnberški okraj, ki je zadnjič dal komaj okoli 300 naprednih glasov, po konci, v slovenjgraškem okraju pa stoji za Verdnika stvar boljše ko leta 1907., v šoštanjskem okraju Verstovšek ne dobi polovice glasov. Agitirajte torej od volilca do volilca, prirejajte majhne sestanke, na dan volitve pa vsak samostojno misleči volilec na volišče! Že danes lahko trdimo: Verstovšek bo padel, ako vsak naprednjak stori svojo dolžnost!

H.... — kandidat za državni zbor! Njega ekscelenca prevzvišeni škof in knez Lavantinski M. Napotnik je izdal pastirski list, v katerem svoje vernike tako lepo opominja, da naj volijo v državni zbor r a z s o d n e , i z k u š e n e in z n a č a j n e može, ki si bodo prizadevali, ublažiti nasprotja med posameznimi sloji človeške družbe, može, katerih ne bode vodilo **samoljubje,** ampak **goreča ljubezen do volilcev,** može, katerim bode **pravica in resnica** voditeljica vsega njihovega delovanja in početja. Ta list je čital vernikom tudi neki župnik v Gornji Sav. dolini. Ko je pa dospel s čitanjem do konca, je s povzdignjenim glasom izustil besede. »Liberalci pa naj volijo, če hočejo, h.....«. Da bi se list prevzvišenega višjega pastirja tako končal, si pač ne moremo lahko misliti, najbrž je župnik te besede sam pristavil; vsekako je pa značilno, da se iz tako svetega mesta, kakor je prižnica, proglasi kot kandidat za državni zbor — h.... Doslej se nam je isti vedno slikal kot neko človeku hudo sovražno bitje, sedaj pa se nam naenkrat priporoča, da ga volimo. S tem se je tedaj h.... izkazala velika čast, na katero bode gotovo ponosen! ...

Kako postopa župnik Govedič s kmeti. — V družmirski fari je voliti letos cerkvenega ključarja. Od vseh strani slaboznani župnik Govedič je hotel vsiliti kmetom nepriljubljenega prevžitkarja Zupanca in je imenoval nekega posestnika, ki se je temu upiral, norca. Ker župnik še nadalje ni miroval, ampak se je postavil na ošabno stališče, da ima on sam določiti cerkvenega ključarja in da smejo posestniki staviti samo ponižen predlog, se je pritožilo 24 kmetov na konzistorij v Maribor. — Konzistorij je odstopil vlogo dekanu v Škalah, da poizveduje o zadevi. Dekan jo je poslal Govediču, da se ta o nji izjavi. Govedič pa je vložil zaradi vsebine te vloge tožbo zoper vseh 24 kmetov, ki so vlogo podpisali. Vendar je bila tožba vložena šele 44 dni potem, ko je župnik zvedel za vsebino vloge. Pri razpravi je ta božji namestnik sicer spočetka l a g a l , da je vlogo šele pozneje čital, vendar mu to ni nič pomagalo, moral je tožbo umakniti in plačati obtožencem stroške. Govediča je zastopal nemškutarski odvetnik dr. Kovačič iz Celja (Gospod dr. Benkovič, ali se boste pritožili zoper Govediča v Maribor, ker ni vzel Vas za zastopnika?) Kmetje, ali bodete še poslušali Govediča, ko Vam bode priporočal, da naj volite Verstovška?

Iz Luč. V »Slov. Gospodarju« z dne 26. maja se zaganja neko klerikalno človeče v velespoštovano in pri nas skozi in skozi priljubljeno rodbino Petrin iz Spodnjih Pobrež. Ti ljudje v svoji klerikalni strasti ne morejo pustiti niti mrtvih v miru in se jezijo, da je mladi Petrin leta 1907 deloval za umrlega Ježovnika, ki je pa bil tudi vzor poslanca in je kljub svoji vedni bolezni za svoje volilce več storil, kakor naj si bode kateri drugi klerikalni poslanec, posebno pa veliko več, kakor sedanji kandidat — profesor Verstovšek, kateri ima skrb za volilce samo na jeziku, ne stori pa za volilce nič. Dotičnemu dopisniku pa svetujemo, naj pusti druge poštene ljudi na miru, da mu ne bodo razni mesarji in krčmarji dolgih nosov kazali ter mu nerednosti očitali. Ali ti je **Ivan Verdnik** tudi na poti? — **Puščavnik pod Iglo.**

Krščanstvo Verstovškovih priganjačev. Lepa je misel, ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Toda oni, katerim je najpogosteje na jeziku, jo najmanj izpolnjujejo. Znašla sta se med nami dva klerikalna priganjača. Eden je prepovedal nekemu dekletu, da ne sme govoriti in občevati s svojimi brati. Kajne, ta mož se potem naj uči na čela: bratje, ljubite se med sabo, sestre pa jih sovražite. Ta podpihovalec sovraštva med brati in sestrami ima tudi jako strogo svojega očeta, kateremu ne privošči niti tega, kar je za njegov življenjski obstanek potrebno. Nehvaležen sin svojemu očetu, tvoja pamet je pač vsakemu liberalcu nedostopna. Drugi nadebudni privandranec je podpihaval kmečkega fanta, naj svojega očeta pretepe, ako ne bode Verstvoška volil. G. Verstovšek, lepa družba se poteguje za Vas na jako lep način. Ker pa Vaših agitatorjev ni kaj prida, ne verjamemo Vam, da bi bili boljši od njih. Slava Vam, saj ste si vsi jednaki in ste lahko ponosni na svoje shode, na katerih se psuje in izziva kmete ter ce celo nastavlja bajonet na njih junaška prsa. Vi pa se poberite, odkoder ste prišli, takih ljudi mi ne maramo, ker preveč svet je naš kmečki stan, da bi ga farbali in izrabljali Vi v svojo korist. Živel naš kmečki kandidat I v a n V e r d n i k. Ponosni smo lahko na njega!

Dr. Verstovšek slabo vozi v slovenjgraškem okraju. Klerikalni pretepači pred sodnijo. Na Križevo je »osrečil« preljubi »kmečki« kandidat profesor Verstovšek Sjele in Vrhe pri Slovenjgradcu. V Sjelah se je nabralo pri Sevčnjaku precej ljudstva. Kmetje so bili jako radovedni na tega prečudnega profesorja, ki se jim ponuja za poslanca mesto da bi dijake v Mariboru latinski učil. Ko jim je pa razkladal svojo profesorsko modrost, so se prepričali, da je res edini pravi kmečki kandidat Ivan Verdnik, ki je res kmet in domačin in malo je manjkalo, da niso Verstovška pognali. Bilo bi ga jako špasno gledati, kako bi prestavljal svoje dolge krače proti Slovenjgradcu. Pri Apačniku v Vrhah pa je bilo na Verstovškovem shodu malo ljudi. Menda že večina kmetov ve, da si z Verstovškom nič ne pomaga in niti gledat ga niso prišli. Nekateri nahujskani klerikalci so tam napadli napredne kmete, tako da je več oseb poškodovanih. Verstovšek sam vidi, da ne gre drugače kakor da so ti njegovi pristaši zreli za ričet in kajho, zato jim je oboje v »Straži« obljubil. Mi ne moremo ničesar drugega reči ko to, da jo je Verstovšek enkrat prav pogruntal. Na Sjelah in Vrhah pa bomo kmetje rekli dne 13. junija: Verstovšek, marš v šolo nazaj, mi volimo Ivana Verdnika iz Otiškega Vrha!

Iz Št. Janža na Vinski gori. Da je »Slov. Gosp.« lažniv, smo vedeli. Še bolj smo to spoznali Šentjanžani, ko smo brali današnjega »Gospodarja«. Hoteli smo odgovoriti že na »Stražin« dopis z dne 19. t. m. Pa pravijo, da se ni dobro z bikom bosti, zato smo molčali. Ko pa še »Gospodar« ne more držati svojih umazanih čeljusti, dobro, pa izvejte resnico. »Straža« pravi: 1. Da g. Verdnik ni imel kaj na shodu govoriti, 2. da ga ni nihče poslušal, 3. da so bili na shodu nahujskani naprednjaki, da bi napadali Verstovškove pristaše. Dalje se hvali »Gospodar«, da je njihov shod potekel mirno, ker niso naprednjaki teki pretepači in hujskači, da bi šli motit ali celo hujskat na shod, kakor so napravili klerikalci, ko so poslali 5 mož v osebah najhujših hujskačev, motit Verdnikov shod. Hujskajo edino le klerikalci. Navedem vam en primer: G. župnik je plačal nekemu moškemu 3 litre vina, da je prav pošteno vrgel naprednega moža po cesti. Priče so nazpolago! Dalje — točka 2. G. Verdnika so z največjo vnemo poslušali vsi možje, ki jih je bilo lepo število. Seveda — tistih pet kikcev, ki so prežali za pečjo na vsako besedo našega kandidata, tistih pet repov bi si bilo seveda rado zamašilo svoja kosmata ušesa, da bi ne bili slišali burnih klicev: »Živijo Verdnik«. Ti revčki so začenjali s hujskanjem, ali pametni kmetje so jim pokazali vrata, in šli so ti pogumni možje pod kostanje tolažit svojo jezo. No in prva točka: G. Verdnik ni imel kaj govoriti! To je res dobro. On je prav stvarno razvil svoj program. Seveda, bahati se njemu ni treba in širokoustiti kakor dr. Verstovšeku; Verdnik je pošten kmet, ki je osivel pri kmetskem delu, tudi mu ni bilo treba razlagati, da se k fižolu postavljajo hmelovke in krompir zlaga v kozolce, kaj takšnega se more pripetiti le profesorju — zato profesor lahko dalje govori kakor kmet. Povemo lahko še marsikaj in sicer resnico, pa ne laži, kakor »Gospodar« in »Straža«, ali za danes naj bo dovolj, pa drugič še več. Še nekaj moram povedati: Naš gospod župnik so včeraj s tako vnemo agitirali na prižnici, da so pozabili moliti običajne molitve. A mi Šentjanžani imamo svoje glave, pokazali bomo 13. junija, da je Ivan Verdnik naš mož.

Ptuj - Ormož.

dr. Miroslav Ploj,

senatni predsednik na Dunaju.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Kmetje-volilci! Poslušajte, kakšnega kandidata nam priporoča »kmečka(!) zveza«! Tacega, ki še odpustnice iz ljudske šole nima. Vsaki, ki hoče postati čevljar ali mizar, mora imeti odpustnico. Brenčič pa hoče brez odpustnice postati državni poslanec, hoče doseči najvišjo čast, katero sploh človek doseči zamore. Ali bi vas ne bilo sram, če bi imeli takega zastopnika v državnem zboru? Na Dunaju se bodo Brenčiču smejali in smejali bi se tudi vam, če bi njega izvolili. Zato vsi v boj za našega najsposobnejšega, najuglednejšega dosedanjega poslanca, dr. Miroslava Ploja!

Sv. Lovrenc na Drav. polju. V »Straži« od 15. maja t. l. najdemo dopis, kateri poroča o Brenčičevem shodu pri nas. Da je poročilo, kar se tiče udeležbe, lažnjivo, o tem ni dalje govoriti. V dopisu se očita visokošolcu Žunkoviču blamaža na tem shodu. Napravil je baje en neslani medklic. Bil Vam je pa najbrž še preslan, ker sicer bi Vas ne bil tako razburil. Besni kakor levi ste rjoveli proti njemu in slišali so se klici: ven ž njim. Celo župnik Ozmec se je v svoji sveti jezi zagnal par korakov proti njemu. Čutil se je gotovo najbolj prizadetega, ko se jim je očitalo, da veliko obljubujejo in nič ne storijo. Zakaj se visokošolec Ž. ni oglasil k besedi na Vaš poziv, je popolnoma jasno, kajti biti pristašu narodne stranke med robatimi klerikalci je ravno tako kakor biti olikanemu človeku med divjaki, pred katerimi ni življenja varen. Zahtevali ste dokaze. Zakaj niste dokazali raje Vi, kaj ste storili koristnega? Župnik Ozmec bi imel gotovo dokazati celo vrsto zaslug, katere so je pridobil za kmeta kot »dika« vseh deželnih poslancev. Pazite, gospod Ozmec, da tudi Vi ne bodete korajžno molčali, če vas primemo za dane nam obljube.

VOLILCI! Ta in prihodnji teden se bodo delile glasovnice in legitimacije!

Ne dajte klerikalnim agitatorjem glasovnic iz rok! Shranite jih dobro do volitev!

Zaupniki, glejte, da ne bodo klerikalni agitatorji glasovnic popisovali!

Pojdite takoj za njimi od hiše do hiše!

Kmetje, bije se boj od moža do moža, od volilca do volilca! Po zmago za kmečko stvar!

Mestna skupina.

(Celje, Laško, Sevnica, Brežice, Šoštanj, Slov. Gradec, Vuzenica, Sobota, Muta, Gortina, Marberg, Zg. Vižinga, Št. Lovrenc nad Mar., Studenci, Slov. Bistrica, Konjice, Vitanje, Vojnik, Rog. Slatina, Rogatec, Ormož, Ljutomer.)

Ivan Rebek,

ključavničar v Celju.

Ormož. Dne 25. t. m. se je vršil Rebekov shod v gostilni gospe Gumzijeve ob prav lepi udeležbi njegovih volilcev. Na predlog g. dr. Gvidona Serneca je bil za predsednika shodu izvoljen enoglasno g. dr. Anton Žižek. Taisti je v izbranih besedah pozdravil navzoče volilce in kandidata g. Rebeka, Razložil volilcem važnost sedanjih volitev in dal besedo g. kandidatu. V jedernatih besedah nam je na to g. Rebek razvil svoj program, kateri je bil v celoti od vseh volilcev z v e l i k i m n a v d u š e n j e m sprejet. Govoru g. kandidata je sledila živahna debata. Na koncu predlaga g. dr. Sernec sledečo rezolucijo, ki je bila soglasno sprejeta: »Danes navzoči volilci z navdušenjem pozdravljajo kandidaturo g. Rebeka, in se zavežejo dne 13. junija 1911 edino le njemu oddati svoje glasove.« — G. predsednik se je na to zahvalil zbranim volilcem za lepo udeležbo in g. kandidatu za njegovo požrtvovalnost, ter z besedami: Naprej do zmage! zaključil ta zelo lepo uspeli shod.

Štev. kandidat združenih slovenskih strank za mesto Maribor je gospod

Jurij Štern

hišni posestnik v Mariboru.

Dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, da pridobi po svojih močeh volilcev za našega kandidata. Volilni odbor izvršil je skupno potrebne reklamacije ter daje pojasnila v Narodnem domu.

Štajerske novice.

Pešizlet »Slov. del. podp. društva v Celju« na Teharje se je obnesel prav dobro. Mnogoštevilno so bili zastopani naši Celjani. Za zabavo so skrbeli tamburaši in pevci društva pod spretnim vodstvom g. Val. Juga. Posebna hvala gre gdčni Wltavsky Minki in gdčni Weber Julki, ki so jako pridno prodajale konfete itd. Želimo, da nam društvo nudi v kratkem enak izlet.

Iz Trbovelj. Danes v pondeljek zjutraj se je ustrelil na svoji njivi kmet Miha Zupančič po domače Mihc v Gaberskem. Kakor se govori, sta se z ženo sprla zaradi enega desetaka, katerega je on prejšnji večer zgubil. Menimo, da je vendar življenje več vredno, nego eden desetak.

Živinski sejm v Mozirju. Županstvo občine trg Mozirje naznanja, da je c. kr. okr. glavarstvo v Celju dovolilo živinski sejm na binkoštni torek v Mozirju. Posebno se opozori na to, da mora biti na vsakem živinskem potnem listu natančno označeno, da je bila prignana živina najmanj 40 dni v posestvu prodajalca, in da je druga njegova živina zdrava. Prodajalci in kupci živine se vabijo, da se v obilem številu tega sejma udeležijo.

Lastnik in izdajatelj: Narodna založba v Celju. Odgovorni urednik V e k o s l a v S p i n d l e r. Tisk Zvezne tiskarne v Celju.